

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CLVI. Libellus divortij Guillelmi Raimundi de Montecatano Seneschalli
Barcinonensis & Beatricis uxoris ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

crabilliter ad diversos ordines sacrantur. Valente, & orate pro me.

C L V.

Gelasij II. bulla de privilegijs monasterij Caunenſis in diocēſi Narbonenſi.

An. 1119.
Ex archivo
Archiepiſcopi
Narbonenſis.

Gelasij Episcopus servus servorum Dei dilecto filio Arnaldo Caunenſis monasterij Abbati ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum. Omni petenti nos tribuere evangelicis præceptis instruimus. Idcirco venerabilium fratrum nostrorum Narbonenſis & Arelatenſis Archiepiſcoporum petitionibus, Caunenſe monasterium, cui Deo auctore præſides, cum omnibus ad ipsum pertinentibus, ad exemplar prædecessoris nostri sanctæ memorie Urbani Papæ sub apostolicæ sedis tutelam excipimus, quod videlicet monasterium à bonæ memorie Karolo Imperatore per Milonem Comitem ædificatum, & tam ab ipſo quàm à filio e us Lodoico ac nepote Carolo æquè Imperatoribus ad honorem sanctorum Apostolorum Petri & Pauli per regalia scripta munium est. Præſentis igitur decreti auctoritate statuimus ut ejusdem loci libertas, sicut à supradictis Imperatoribus collata est, firma in perpetuum conservetur. Id est, ut nullus iudex publicus, nullus curiæ minister, ipsius Ecclesiæ colonos citra Abbatis & fratrum voluntatem distringere nec ex rebus monasterij census aut vectigalia quolibet præsumant exigere. Quicquid autem vel in Narbonenſi vel in Minerbenſi seu Carcaſenſi aut Redenſi aut Albiensī pago Caunenſe monasterium possidet, ab omnium hominum molestia vel inquietudine liberum maneat. In pago siquidem Narbonenſi ab ipsiſ prædictorum Imperatorum temporibus Ecclesiam sancti Pauli, & salinas in loco qui dicitur à Cagacanes, & insula que dicitur Dumanas. In Minerbenſi villam que dicitur Libras cum Ecclesia sua, villam Bajani cum Ecclesia sua, Viteſiam cum Ecclesia sua, partem villæ Trenciani, partem de Villare, partem villæ Abrenſis, partem villæ de Campolongo, villam de Cros cum Ecclesia sua. In montana, Spinacia cum villis suis, partem villæ Raberti. In Carcaſenſi villam sive Ecclesiam sancti Fructuosi, Ecclesiam sancti Laurentij, villam Baniolas cum Ecclesia sua, villam Palazol cum Ecclesia sua, Orris cum Ecclesia sua, partem villæ Glujani. In Redenſi villam Recemiro cum Ecclesia sua. In Albiensī Ecclesiam sancti Amancij. Item in Carcaſenſi partem villæ de Fonte cooperta. Ad hæc adiacentes decernimus ut quæcunque hodie idem monasterium justè possidet, sive in futurum concessione Pontificum, liberalitate Principum, vel oblatione fidelium justè atque canonicè poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permanent. Nulli ergo omnino hominum liceat idem monasterium temerè perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum sustentatione & gubernatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Nec idem monaste-

Tom. II.

rium alij violenter subſiciatur, quandiu in eo regularis disciplina vigor Domino præſtante perſiterit. Salva Narbonenſis Archiepiſcopi canonica reverentia, Obvante nunc ejus loci Abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum pars consilij sanioris secundum Dei timorem & beati Benedicti regulam vel de sua vel de aliena, si oportuerit, congregatione providerint eligendum. Sepulturam quoque ejusdem loci omnino liberam esse decernimus; ut eorum qui illic sepeliri delibaverint devotioni & extremæ voluntati, nisi forte excommunicati sint, nullus obſtat. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra temerè venire tentaverit, secundo tertiove commonita si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus & hunc fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Gelasius Ecclesiæ Catholicæ Episcopus subscripsi. Signum manus meæ. *Deus in loco sancto suo.*

Data Autasice per manum Grifogoni sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconi Cardinalis xiiii. Kal. Jan. Indictione xii. dominicæ incarnationis anno m c x v i i i. pontificatus autem Domini Gelasij secundi Papæ anno primo.

C L V I.

Libellus divortij Guillelmi Raimundi de Montecatano Seneschalli Barcinonenſis & Beatricis uxoris ejus.

CVndis innotescere volumus qualiter Guillelmus Raymundi Senescalcus & uxor ejus Beatrix se præsentaverunt ante Archiepiſcopum Tarraconensem. Erat enim questio inter eos de conjugio suo, utrum possent in eodem conjugio remanere. Qui auditis & discussis eorum rationibus, & acceptis probationibus non sine sacramento, judicavit divortium debere fieri inter eos. Vnde amici eorum composuerunt pacem hoc modo inter eos. Laudaverunt siquidem ipsum honorem qui fuit Berengarij Raimundi Montiscatani ita inter se haberent. Primum quidem ut ipsas dominicaturas, dum ipsa viveret, haberent per medium, staticam verò castrorum per singulos annos habeat sex mensibus Guillelmus Raimundi, & Beatrix sex aliis mensibus, donec ipsa maritum accipiat. Milites autem ipsius honoris faciant hominum Beatrici, eò quòd si Guillelmus Raimundi hoc ei frangere tentaverit, valeant Beatrici & teneant se cum illa donec habeat in vita sua medietatem omnium dominicarum & staticam sancti Martialis per meliorationem cum labora-

FFFF ij

An. 1119.
Ex archivo
regio Barcinonenſi.

tionem bonam, sine alicujus contrarietatis obstaculo; & post obitum suum remaneant filiis vel filiabus de Guilielmo Raimundi in se procreatis; & quod Beatrix in vita sua non impediat suæ jam dictæ partis honorem vinditione, impignoratione, vel donatione, vel aliquo modo quo filiis suis & Guilielmi Raimundi ad perditionem veniret. Sed Milites ipsi stent in hominio Beatricis usque ad obitum ejus. Excepto hoc Beatricis hominio, ipsi Milites serviant Guilielmo Raimundi, & sint sui, & habeant solidos. Actum est hoc Nonas Julij anno xxviii. regni Ludovici Regis. Signum Guilielmi Raimundi, Signum Beatricis, qui hanc convenientiam laudaverunt & firmaverunt. S. Raimundi Comitit. S. Reamballi de Baseia. S. Raimundi Renardi. S. Petri Bertrandi de Bello loco. S. Bernardi de Bello loco. S. Berengarij de Cheralto. S. Bernardi Guilielmi de Vaciano. S. Guilielmi de Pugalto. S. Poncij scriptoris Comitit, qui hoc scripsit die annoque præfato.

CLVII.

*Adriani IV. epistola de excommunicatione
Matthæi Ducis Lotharingie.*

An. 1155.
Ex schedis
c. v. An-
dree Du-
chelaj.

Adrianus Episcopus servus servorum Dei venerabilibus fratribus Metensi & Virdunensi Episcopis & dilectis filiis G. Præposito & R. Decano Treverensis Ecclesiæ salutem & apostolicam benedictionem. Notitiam vestram non credimus ignorare qualiter sacrosancta Romana Ecclesia Matthæum Ducem pro castello Gundulfovillæ, quod ante civitatem Tullensem erexit, excommunicationi subjecit & à communione fidelium reddidit alienum. Sanè cum ille iniquitatis filius percussus saltem emendari debuerit, de corrigendo quod male gesserat cogitare super dolorem ejusdem civitatis adjecit, & Tullensi Ecclesiæ Vischitacum & alias villas, Ecclesias, possessiones, & multa alia præsumpsit auferre, multisque ipsam molestiis & rapinis non desinit fatigare. Per præsentia itaque scripta vobis mandando præcipimus quatenus eum excommunicatum publicè nuntiatis, & in terris ipsius in vestris episcopatibus constitutis, præter baptismum parvulorum & penitentias morientium, omnia divina prohibeatis officia celebrari, & inviolabiliter ab omnibus eandem sententiam servari faciatis. Si quis autem constitutus in clero eidem sententiæ contraire præsumperit, ut tandiu à beneficio suo reddatis eum & officio alienum donec de tanto reatu satisfactorius ad apostolicam sedem cum literis vestris accedat.

CLVIII.

*Henrici Episcopi Tullensis privilegium con-
cessum monasterio sancti Mansueti.*

An. 1161.
Ex archivo
S. Mansue-
ti Tullen-
sis.

IN nomine sanctæ & individue Trinitatis Patris & Filij & Spiritus sancti. Henricus Dei gratia Leucorum minister & servus dilecto filio suo Iohanni Abbati sancti Mansueti ejusque suc-

cessoribus & ceteris fratribus sub regula beati Benedicti ibidem Deo militantibus in perpetuum. Pastoralis officij cura exigente gregi nostro vigilanter debemus incumbere, & talentum nobis à Deo commissum fideliter erogando, amicos, qui nos recipiant in æterna tabernacula, utile & salubre est nobis acquirere. Eapropter salutem nostram providendo, utilitati fratrum beati Mansueti consulentes, & verituti hominum presentium & posterorum occurrentes, ut totius exactionis injustæ & calumnix occasio in perpetuum præamputetur, & omnia ad pacem & unitatem de cetero referantur, Iohanni Abbati sancti Mansueti & ipsi Ecclesiæ, assensu & voluntate Domini Theoderici nepotis nostri Archidiaconi civitatis, reddimus Albricum Presbyterum parrochiæ sancti Mansueti cum suis successoribus ex parte nostra & Archidiaconi & Archipresbyteri liberum, eo videlicet tenore ut quicquid juris & debite subjectionis in eo ex dignitate pontificali habebamus, Abbati suisque successoribus cum cura animarum contulimus, quatinus ab ipso Abbate suisque posteris Presbyteri qui ibidem fuerint ordinandi vicarij, ipsam curam suscipiant. Ita tamen quod Archidiaconus & Archipresbyter ecclesiasticam justitiam, cum opportunum fuerit, super parrochianos exercent, præter ministeriales, scilicet Villicum, Decanum, Scabinionem, & famulos Ecclesiæ feodatos & præbendarios quotidiana ab Ecclesia fumentes stipendia, à quibus, si forte in causa animæ in aliquo fuerit erratum, presentibus Abbati & futuris dimittimus corrigendum. Presbyter vero ab Abbate consilio fratrum suorum prævenit gratia divina ad parrochiam vocatus, investitura curæ de manu Abbatis suscepta, præbenda quam ei pro vicaria sua instituerit, absque relictione contentus erit. Quod si ultra quàm quod ordinatum est quæserit, & super hoc controversia vel aliqua molestia emergerit, si animo intus respicere noluerit, hanc alterationem amore vel iudicio rescindere in Abbatis sit plenaria potestate & dispositione, cui vice Pontificis de culpis & negligentis suis Presbyterum decrevimus respondere. Pro hac verò libertate Presbyterorum super parrochia sancti Mansueti concessa, in anniversario nostro singulis annis septem solidos ad mensam monachorum & refectorem pauperum ab Abbate suisque posteris persolveri constituimus. Decernimus etiam causa nostræ salutis & memorie ut terras & vineas censuales & decimales ad præfatam Ecclesiam pertinentes quicunque tenuerint, si debitos census certis diebus sive temporibus persolvere ex aliqua protervitate dissimulaverint, ante altare beati Mansueti eos ad satisfactionem vocare, & si post tertiam vocationem venire neglexerint, vel presentibus satisfacere iustitiæ aliqua dolo sitate subterfugerint, sententiam excommunicationis in eos proferte. Hanc igitur donationem superius ita distinctam, ad ipsius confirmationem per presentia scripta sigilli nostri impressione signata, successoribus nostris mandamus, suppliciter eos in Domino deprecantes ut morem quem ab aliis sibi exhiberi vellent juxta illud, *Quæcunque vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis*, debito fraternitatis affectu nobis impendant, donumque